

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะศึกษาความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด และปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืดโดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นผู้ป่วยเด็กโรคหืดอายุระหว่าง 10-15 ปี จากคลีนิกโรคภูมิแพ้ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลเด็ก และโรงพยาบาลรามธิบดี จำนวนทั้งสิ้น 115 คน

ในการศึกษาครั้งนี้ วัดภาวะซึมเศร้าโดยใช้แบบวัด Children Depression Inventory (CDI) ซึ่งสามารถแบ่งแยกผู้ป่วยเด็กโรคหืดออกเป็น มีภาวะซึมเศร้า และไม่มีภาวะซึมเศร้า โดย cutting point ที่แยกคือ ค่าคะแนน CDI ที่ 15 ขึ้นไป

ความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ได้แจกแจงเป็นร้อยละตามตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ผลการเรียน
5. ระยะเวลาการเกิดโรค
6. ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา
7. จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน
8. ความรุนแรงของโรค
9. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
10. การศึกษาของผู้ปกครอง
11. อาชีพของผู้ปกครอง

12. รายได้ของครอบครัว
13. ลักษณะของครอบครัว
14. จำนวนสมาชิกในครอบครัว
15. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว
 - 15.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง
 - 15.2 วิธีการแก้ปัญหา
 - 15.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
16. ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตัวเอง
17. การยอมรับของเพื่อน
18. การยอมรับของครู
19. เจตคติของผู้ปกครองผู้ป่วย
20. ปัญหาเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยเด็กโรคหืด
แบ่งเป็น ปัจจัยด้านโรคหืด ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัย
ด้านสังคม

ปัจจัยด้านโรคหืด ได้แก่

1. ระยะเวลาการเกิดโรค
2. ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา
3. จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน
4. ความรุนแรงของโรค

ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
4. ระดับการศึกษา
5. ผลการเรียนที่ผ่านมา

ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
3. เจตคติของผู้ปกครองต่อการเจ็บป่วย
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่
 - 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง
 - 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
5. เศรษฐฐานะ
 - 5.1 รายได้ครอบครัว
 - 5.2 ปัญหาเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

1. การยอมรับของเพื่อน
2. การยอมรับของครู

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลพื้นฐานของตัวผู้ป่วย

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	115	
ชาย	72	62.6
หญิง	43	37.4
อายุ	115	
10 ปี	38	33.0
11 ปี	32	27.8
12 ปี	15	13.0
13 ปี	14	12.2
14 ปี	15	13.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 ปี	1	0.9
ระดับการศึกษา	115	
ประถมต้น	35	30.4
ประถมปลาย	53	46.1
มัธยมต้น	27	23.5
ผลการเรียน	115	
ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 4)	15	13.0
ดี (เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป)	55	47.8
ปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป)	37	32.2
อ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป)	8	7.0
ลำดับบุตร	115	
บุตรคนที่ 1	59	51.3
บุตรคนที่ 2	38	33.0
บุตรคนที่ 3 และมากกว่า 3 ขึ้นไป	18	15.7
จำนวนพี่น้อง	115	
1 คน	16	13.9
2 คน	57	49.6
3 คน	28	24.3
4 คน	10	8.7
5 คน	3	2.6
6 คน	1	0.9
ระยะเวลาการเกิดโรค	115	
1 - 5 ปี	43	37.4
6 - 10 ปี	62	53.9
มากกว่า 10 ปี	10	8.7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาของการเข้ารับการรักษา	115	
1-5 ปี	58	50.4
6-10 ปี	50	43.5
มากกว่า 10 ปี	7	6.1
จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษา	115	
แบบผู้ป่วยใน		
ไม่เคย	51	44.3
1 ครั้ง	22	19.1
2 ครั้ง	12	10.4
3 ครั้ง	10	8.7
4 ครั้ง	2	1.7
5 ครั้ง	8	7.0
8 ครั้ง	1	0.9
10 ครั้ง	7	6.1
12 ครั้ง	1	0.9
20 ครั้ง	1	0.9
ความรุนแรงของโรค	115	
มาก	10	8.7
ปานกลาง	37	32.2
น้อย	68	59.1

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาที่มีข้อมูลขั้นพื้นฐาน
ดังนี้คือ

เพศ ผู้ป่วยเด็กโรคหืดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา พบว่าเป็นเพศชายร้อยละ 62.6 เพศหญิง ร้อยละ 37.4 อายุ 10 ปี ร้อยละ 33.0 อายุ 11 ปี ร้อยละ 27.8 อายุ 12 ปี ร้อยละ 13.0 อายุ 13 ปี ร้อยละ 12.2 อายุ 14 ปี ร้อยละ 13.0 และอายุ 15 ปี ร้อยละ 0.9

ระดับการศึกษาของผู้ป่วยเด็ก พบว่าระดับประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 30.4 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 46.1 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 23.5

ผลการเรียนที่ผ่านมาของผู้ป่วยเด็กโรคหืด อยู่ในระดับดีมาก (เกรดเฉลี่ย 4) ร้อยละ 13.0 อยู่ในระดับดี (เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป) ร้อยละ 47.8 เกรดเฉลี่ยระดับปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป) ร้อยละ 32.2 และเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับอ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป) ร้อยละ 7.0

ลำดับบุตรพบว่าจำนวนพี่น้อง 1 คน ร้อยละ 13.9 จำนวนพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 49.6 จำนวนพี่น้อง 3 คน ร้อยละ 24.3 จำนวนพี่น้อง 4 คน ร้อยละ 8.7 จำนวนพี่น้อง 5 คน ร้อยละ 2.6 และจำนวนพี่น้อง 6 คน ร้อยละ 0.9

ระยะเวลาที่เกิดโรค พบว่าผู้ป่วยเด็กโรคหืดป่วยเป็นโรคหืดในระยะเวลา 1 - 5 ปี ร้อยละ 37.4 ระยะเวลา 6 - 10 ปี ร้อยละ 53.9 และระยะเวลามากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 8.7

ระยะเวลาของการเข้ารับการรักษา พบว่าผู้ป่วยเด็กโรคหืดเข้ารับการรักษาช่วง 1-5 ปี ร้อยละ 50.4 ระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 43.5 ระยะเวลามากกว่า 10 ปี ร้อยละ 6.1

จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน พบว่าไม่เคยร้อยละ 44.3 จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 19.1 จำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 10.4 จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.7 จำนวน 4 ครั้ง ร้อยละ 1.7 จำนวน 5 ครั้ง ร้อยละ 7.0 จำนวน 8 ครั้ง ร้อยละ 0.9 จำนวน 10 ครั้ง ร้อยละ 6.1 จำนวน 12 ครั้ง ร้อยละ 0.9 และจำนวน 20 ครั้ง ร้อยละ 0.9

ความรุนแรงของโรค พบว่าผู้ป่วยเด็กโรคหืด มีความรุนแรงของโรคมก ร้อยละ 8.7 ความรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 32.2 และความรุนแรงน้อย ร้อยละ 59.1

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	115	
ชาย	20	17.4
หญิง	95	82.6
อายุ	115	
ต่ำกว่า 30 ปี	6	5.2
31 - 35 ปี	21	19.4
36 - 40 ปี	50	42.3
41 - 45 ปี	27	23.5
46 ปี ขึ้นไป	11	9.6
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับ ผู้ปวย	115	
บิดา	20	17.4
มารดา	90	78.3
ญาติ	5	4.3
สถานภาพสมรส	115	
คู่	106	92.2
หม้าย	3	2.6
หย่า/ร้าง	2	1.7
แยกกันอยู่	3	2.6
โสด	1	0.9
ระดับการศึกษา	115	
ไม่ได้รับการศึกษา	1	0.9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	48	41.7
ประถมศึกษาตอนปลาย	8	7.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	18	15.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	6	5.2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12	10.4
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	17	14.8
สูงกว่าปริญญาตรี	5	4.3
อาชีพ	115	
รับราชการ	31	27.0
ค้าขาย	16	13.9
รับจ้าง	35	30.4
ทำนา ทำสวน ทำไร่	7	6.1
แม่บ้าน	22	19.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	3.5
รายได้ของครอบครัว	115	
0-2,000 บาท/เดือน	3	2.6
2,001 - 6,000 บาท/เดือน	40	34.8
6,001 บาท/เดือนขึ้นไป	72	62.6
ลักษณะของครอบครัว	115	
ครอบครัวเดี่ยว	74	64.3
ครอบครัวขยาย	41	35.7
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	115	
1 - 5 คน	76	66.1
6 - 10 คน	34	29.6
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	5	4.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สมาชิกในครอบครัวที่เคยป่วยหรือป่วยด้วยโรคเดียวกับเด็กหรือโรคเรื้อรังอื่น ๆ	115	
ไม่มี	49	42.6
มี	66	57.4

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีข้อมูลพื้นฐานของบิดามารดาหรือผู้ปกครองดังนี้คือ

ผู้ปกครองของผู้ป่วยเด็กโรคหืด พบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 17.4 เพศหญิง ร้อยละ 82.6 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 5.2 อายุระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 19.4 อายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 42.3 อายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 23.5 และอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 9.6

ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับผู้ป่วย เป็นบิดาร้อยละ 17.4 เป็นมารดา ร้อยละ 78.3 และญาติ ร้อยละ 4.3

สถานภาพสมรสของผู้ปกครองผู้ป่วย พบว่าผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 92.2 หม้าย ร้อยละ 2.6 หย่าหรือร้าง ร้อยละ 1.7 แยกกันอยู่ ร้อยละ 2.6 โสด ร้อยละ 0.9

ระดับการศึกษา พบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองผู้ป่วยเด็กโรคหืด มีระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 41.7 ประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 7.0 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.7 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 5.2 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 10.4 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 14.8 สูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 4.3 และไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 0.9

อาชีพของผู้ปกครองผู้ป่วยเด็ก พบว่า รับราชการ ร้อยละ 27.0
ค้าขาย ร้อยละ 13.9 รับจ้าง ร้อยละ 30.4 เกษตรกรรม ร้อยละ 6.1
แม่บ้าน ร้อยละ 19.1 และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.5

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว พบว่ามีรายได้ต่ำ ร้อยละ 2.6 รายได้
ปานกลาง ร้อยละ 34.8 รายได้สูง ร้อยละ 62.6

ลักษณะครอบครัว เป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 74 เป็นครอบครัว
ขยาย ร้อยละ 35.7

จำนวนสมาชิกในครอบครัว สมาชิก 1-5 คน ร้อยละ 66.1 สมาชิก
6-10 คน ร้อยละ 29.6 และสมาชิกมากกว่า 10 คนขึ้นไป ร้อยละ 4.3

สมาชิกที่เคยป่วยหรือป่วยด้วยโรคเรื้อรัง หรือโรคเดียวกับผู้ป่วยมี
ร้อยละ 42.6 และปฏิเสธว่าไม่มีใครเจ็บป่วยในครอบครัวเลย ร้อยละ 57.4

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่ม
ตัวอย่าง

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน (n = 115)	ร้อยละ
ต่ำ	36	31.3
ปานกลาง	40	34.8
สูง	39	33.9

จากตารางที่ 3 แสดงถึงความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยเด็ก
โรคหืด แบ่งเป็นความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้สถิติ เพอร์เซ็นต์ ไทด์ที่ 33
เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง
ในกลุ่มตัวอย่างนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองระ
ดับต่ำ ร้อยละ 31.3 ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.8 ระดับสูง ร้อยละ 33.9

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของการยอมรับของเพื่อน และการยอมรับของครูของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
การยอมรับของเพื่อน	114	
ไม่ยอมรับ	3	2.6
ยอมรับ	111	97.4
การยอมรับของครู	114	
ไม่ยอมรับ	3	2.6
ยอมรับ	111	97.4

จากตารางที่ 4 แสดงปัจจัยทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องการยอมรับของเพื่อนและการยอมรับของครู โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มออกเป็น ยอมรับ และไม่ยอมรับ พบว่า ในเรื่องการยอมรับของเพื่อน ยอมรับร้อยละ 97.4 ไม่ยอมรับ ร้อยละ 2.6 ในเรื่องการยอมรับของครู พบว่า ยอมรับ ร้อยละ 97.4 ไม่ยอมรับร้อยละ 2.6

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านครอบครัว เรื่องเจตคติของ
ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
เจตคติเชิงปฏิเสธ	115	
ระดับไม่ถูกต้อง	0	0
ระดับปานกลาง	5	4.3
ระดับถูกต้อง	110	95.7
เจตคติเชิงปกป้องมากเกินไป	115	
ระดับไม่ถูกต้อง	105	91.3
ระดับปานกลาง	0	0
ระดับถูกต้อง	10	8.7

จากตารางที่ 5 แสดงถึงเจตคติของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งระดับของเจตคติออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับของเจตคติที่ไม่ถูกต้อง ระดับเจตคติปานกลาง ระดับเจตคติที่ถูกต้องโดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทด์ที่ 33 เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ผู้ปกครองของผู้ป่วยเด็กไม่มีเจตคติเชิงปฏิเสธที่ไม่ถูกต้อง มีเจตคติเชิงปฏิเสธระดับปานกลาง ร้อยละ 4.3 และมีเจตคติเชิงปฏิเสธที่ถูกต้อง ร้อยละ 95.7 มีเจตคติเชิงปกป้องมากเกินไปที่ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 91.3 และระดับถูกต้อง ร้อยละ 8.7

ตารางที่ 6 แสดงถึงความชุกของภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยเด็กโรคหัดทั้งหมด

ภาวะซึมเศร้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีภาวะซึมเศร้า	40	34.8
ไม่มีภาวะซึมเศร้า	75	65.2
รวม	115	100

จากตารางที่ 6 แสดงความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหัดจำนวน 115 คน โดยใช้เครื่องมือวัดอาการซึมเศร้า Children's Depression Inventory (CDI) ซึ่งสามารถแบ่งภาวะซึมเศร้าออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มีภาวะซึมเศร้าและไม่มีภาวะซึมเศร้า โดยใช้ค่าคะแนน Cutting point ที่ 15 เป็นคะแนนที่แบ่งซึ่งจากการศึกษานี้พบว่า ผู้ป่วยเด็กโรคหัดมีภาวะซึมเศร้า 40 คน นำมาคำนวณหาความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหัดโดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 \text{อัตราความชุก} &= \frac{\text{จำนวนผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า}}{\text{จำนวนผู้ป่วยเด็กโรคหัด}} \times 100 \\
 &= \frac{40}{115} \times 100 \\
 &= 34.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้นอัตราความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหัด ร้อยละ 34.8

ตารางที่ 7 แสดงความชุกของภาวะซีมเสร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ด้านปัจจัย
ด้านโรค

ปัจจัยด้านโรค	มีภาวะซีมเสร้า		ไม่มีภาวะซีมเสร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาการเกิดโรค				
1-5 ปี	12	27.9	31	72.1
6-10 ปี	25	40.3	37	59.7
มากกว่า 10 ปี	3	30.0	7	70.0
ระยะเวลาการเข้ารับ การรักษา				
1-5 ปี	22	37.9	36	62.1
6-10 ปี	17	34.0	33	66.0
มากกว่า 10 ปี	1	14.3	6	85.7
จำนวนครั้งของการเข้า รับการรักษาแบบผู้ป่วยใน				
ไม่เคย	13	25.5	38	74.5
1-5 ครั้ง	23	42.6	31	57.4
มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป	4	40.0	6	60.0
ความรุนแรงของโรค				
ความรุนแรงมาก	7	70.0	3	30.0
ความรุนแรงปานกลาง	17	45.9	20	54.1
ความรุนแรงน้อย	16	23.5	52	76.5

ตารางที่ 7 แสดงความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ด้านปัจจัยด้านโรค พบว่าในเรื่อง

ระยะเวลาการเกิดโรค พบว่าในระยะเวลาของการเกิดโรค 1-5 ปี มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 27.9 ระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 40.3 และระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป พบความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 30

ระยะเวลาการเข้ารับการรักษ พบว่า ระยะเวลาการเข้ารับการรักษ 1-5 ปี มีความชุกของภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 37.9 ระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 34.0 และระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.3

จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษแบบผู้ป่วยใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการรักษแบบผู้ป่วยใน มีความชุกของภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 25.5 จำนวนครั้ง 1-5 ครั้ง ร้อยละ 42.6 และจำนวนมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป พบความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 40.0

ความรุนแรงของโรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรุนแรงของโรคมาก มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 70 ความรุนแรงของโรคปานกลาง ร้อยละ 45.9 และความรุนแรงของโรคน้อย พบร้อยละ 23.5

ตารางที่ 8 แสดงความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ด้านปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย

ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย	มีภาวะซึมเศร้า		ไม่มีภาวะซึมเศร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	27	37.5	45	62.5
หญิง	13	30.2	30	69.8

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย	มีภาวะซึมเศร้า		ไม่มีภาวะซึมเศร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ				
10 ปี	16	42.1	22	57.9
11 ปี	10	31.3	22	68.8
12 ปี	5	33.3	10	66.7
13 ปี	3	21.4	11	78.6
14-15 ปี	6	37.5	10	62.5
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษาตอนต้น	14	40.0	21	60.0
ประถมศึกษาตอนปลาย	19	35.8	34	64.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	25.9	20	74.1
ผลการเรียนที่ผ่านมา				
ดีมาก(เกรดเฉลี่ย 4)	3	20.0	12	80.0
ดี(เกรดเฉลี่ย3ขึ้นไป)	17	30.9	38	69.1
ปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป)	15	40.5	22	59.5
อ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป)	5	62.5	3	37.5
ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง				
ต่ำ	27	75.0	9	25.0
ปานกลาง	11	27.5	29	72.5
สูง	2	5.1	37	94.9

ตารางที่ 8 แสดงความชุกของภาวะซีมเศร่าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ด้านปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย ซึ่งพบว่า

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 30.2 เพศชาย มีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 37.5

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 10 ปี มีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 42.1 อายุ 11 ปี ร้อยละ 31.3 อายุ 12 ปี ร้อยละ 33.3 อายุ 13 ปี ร้อยละ 21.4 และอายุ 14-15 ปี ร้อยละ 37.5

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น มีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 37.3 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 23.7 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 50

ผลการเรียนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมาก (เกรดเฉลี่ย 4) มีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 20.0 ผลการเรียนดี (เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป) ร้อยละ 30.9 ผลการเรียนปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป) ร้อยละ 40.5 และผลการเรียนอ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป) ร้อยละ 62.5

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มีความชุกของภาวะซีมเศร่า ร้อยละ 75.0 ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง ร้อยละ 27.5 ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง ร้อยละ 5.1

ตารางที่ 9 แสดงความชุกของภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยเด็กโรคหืดในด้านปัจจัย
ด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว	มีภาวะซึมเศร้า		ไม่มีภาวะซึมเศร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของ ผู้ปกครอง				
คู่	35	33.0	71	67.0
หม้าย, หย่า, แยก- กันอยู่, โสด	5	55.6	4	44.4
การศึกษาของผู้ปกครอง				
ไม่ได้รับการศึกษา	1	100	0	0
ประถมศึกษาตอนต้น	17	35.4	31	64.6
ประถมศึกษาตอนปลาย	3	37.5	5	62.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	55.6	8	44.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	66.7	2	33.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3	25.0	9	75.0
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	5.9	16	94.1
สูงกว่าปริญญาตรี	1	20.0	4	80.0
อาชีพของผู้ปกครอง				
รับราชการ	7	22.6	24	77.4
ค้าขาย	4	25.0	12	75.0
รับจ้าง	14	40.0	21	60.0
เกษตรกรรม	2	28.6	5	71.4
แม่บ้าน	10	45.5	12	54.5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัจจัยด้านครอบครัว	มีภาวะซึมเศร้า		ไม่มีภาวะซึมเศร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	75.0	1	25.0
รายได้ของครอบครัว				
บาทต่อเดือน				
0-2,000 บาท	1	33.3	2	66.7
2,001-6,000 บาท	18	45.0	22	55.0
6,000 บาท ขึ้นไป	21	29.17	51	70.83
ลักษณะของครอบครัว				
ครอบครัวเดี่ยว	22	29.7	52	70.3
ครอบครัวขยาย	18	43.9	23	56.1
จำนวนสมาชิกในครอบครัว				
1-5 คน	22	28.9	54	71.1
6-10 คน	14	41.2	20	58.8
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	4	80.0	1	20.0
ความสัมพันธ์ระหว่าง				
ผู้ปกครอง				
ทะเลาะกันบ่อยครั้ง	5	55.6	4	44.4
ทะเลาะกันบางครั้ง	18	31.0	40	69.0
ทะเลาะกันนาน ๆ ครั้ง	13	31.7	28	68.3
ไม่เคยทะเลาะกัน	8	42.1	11	57.9
วิธีการแก้ปัญหา				
พูดคุยปรึกษากัน	27	31.0	60	69.0
ต่างคนต่างตัดสินใจ	9	40.9	13	59.1

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัจจัยด้านครอบครัว	มีภาวะซึมเศร้า		ไม่มีภาวะซึมเศร้า	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก				
ดี	32	33.7	63	66.3
ไม่ดี	1	33.3	2	66.7
เจตคติของผู้ปกครองแบบ				
ปฏิเสธ				
เจตคติถูกต้อง	37	33.6	73	66.4
เจตคติปานกลาง	3	60.0	2	40.0
เจตคติไม่ถูกต้อง	0	0	0	0
เจตคติของผู้ปกครองแบบ				
ปกป้อง				
เจตคติถูกต้อง	2	20.0	8	80.0
เจตคติปานกลาง	0	0	0	0
เจตคติไม่ถูกต้อง	38	36.2	67	63.8
ปัญหาทางเศรษฐกิจ				
ไม่มี	30	31.3	66	68.8
มี	10	52.6	9	47.4

ตารางที่ 9 แสดงความชุกของภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด ในปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า

สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง สถานภาพสมรสโสด มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 33.0 และสถานภาพหม้าย, หย่า, แยกกันอยู่ และโสด พบร้อยละ 55.6

การศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับการศึกษา มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 100 ประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 35.4 ประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 37.5 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 55.6 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 66.7 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 25.0 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 5.9 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 20.0

อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ มีความชุกของภาวะซึมเศร้าร้อยละ 22.6 ค้าขายร้อยละ 25.0 รับจ้าง ร้อยละ 40.0 เกษตรกรรมร้อยละ 28.6 แม่บ้านร้อยละ 45.5 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 75.0

รายได้ของครอบครัว พบว่า ร้อยละ 33.3 ของผู้ปกครองที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ร้อยละ 45 ของผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ปานกลาง และร้อยละ 29.17 ของครอบครัวที่มีรายได้สูง มีภาวะซึมเศร้า

ลักษณะของครอบครัว พบว่า ครอบครัวเดี่ยวร้อยละ 29.7 และครอบครัวขยาย ร้อยละ 43.9 มีภาวะซึมเศร้า

จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า จำนวนสมาชิก 1-5 คน มีความชุกของภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 28.9 6-10 คน ร้อยละ 41.2 และมากกว่า 10 คนขึ้นไปร้อยละ 80.0

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองไม่เคยทะเลาะกัน มีภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 42.1 เคยทะเลาะกันบ่อยครั้ง ร้อยละ 55.6 ทะเลาะกันบางครั้ง ร้อยละ 31.0 ทะเลาะกันนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 31.7 ในเรื่องวิธีการแก้ปัญหา พบว่า พุดคุยปรึกษากัน ร้อยละ 31.0 และต่างคนต่างตัดสินใจ ร้อยละ 40.9 มีภาวะ

ชิมเสร์รา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกดี มีภาวะชิมเสร์ราร้อยละ 33.7 และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกไม่ดีมีภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 33.3

เจตคติของผู้ปกครองเชิงปฏิเสธ พบว่า เจตคติปานกลางมีภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 60.0 และเจตคติมีภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 33.6 ส่วนเจตคติของผู้ปกครองเชิงปกป้องมากเกินไป พบว่า เจตคติไม่ถูกต้องไม่พบภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 36.2 และเจตคติถูกต้อง พบภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 20.0

ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ปกครองมีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ มีภาวะชิมเสร์รา ร้อยละ 52.6 และไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ พบร้อยละ 31.3 มีภาวะชิมเสร์รา

ตารางที่ 10 แสดงความชุกของภาวะชิมเสร์ราในผู้ป่วยเด็กโรคหัดในด้าน ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม	มีภาวะชิมเสร์รา		ไม่มีภาวะชิมเสร์รา	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การยอมรับของเพื่อน				
ยอมรับ	38	34.2	73	65.8
ไม่ยอมรับ	2	66.7	1	33.3
การยอมรับของครู				
ยอมรับ	37	33.3	74	66.7
ไม่ยอมรับ	3	100	0	0

ตารางที่ 10 แสดงความชุกของภาวะซีมเศร้าที่เกิดขึ้นในผู้ป่วยเด็กโรคหัดในด้านปัจจัยด้านสังคม ซึ่งพบว่า ในเรื่องการยอมรับของเพื่อนกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อน พบความชุกของภาวะซีมเศร้าร้อยละ 66.7 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นที่ยอมรับของเพื่อน พบความชุกของภาวะซีมเศร้าร้อยละ 34.2

ในเรื่องการยอมรับของครู พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เป็นที่ยอมรับของครู พบความชุกของภาวะซีมเศร้า ร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นที่ยอมรับของครูพบร้อยละ 33.3

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรคกับภาวะซีมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหัด

ปัจจัยด้านโรค	ภาวะซีมเศร้า		n	df	χ^2
	มีภาวะซีมเศร้า	ไม่มีภาวะซีมเศร้า			
ระยะเวลาการเกิดโรค					
1-5 ปี	27.9	72.1			
6-10 ปี	40.3	59.7	115	2	1.89
มากกว่า 10 ปี	30.0	70.0			
ระยะเวลาการเข้ารับการรักษา					
1-5 ปี	37.9	62.1			
6-10 ปี	34.0	66.0	115	2	1.56
มากกว่า 10 ปี	14.3	85.7			

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านโรค	ภาวะซีมีเศร่า		n	df	x ²
	มีภาวะซีมีเศร่า	ไม่มีภาวะซีมีเศร่า			
จำนวนครั้งของการเข้ารับ การรักษาแบบผู้ป่วยใน					
ไม่เคย	25.5	74.5			
1-5 ครั้ง	42.6	57.4	115	2	3.51
มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป	40.0	60.0			
ความรุนแรงของโรค					
ความรุนแรงมาก	70.0	30.0			
ความรุนแรงปานกลาง	45.9	54.1	115	2	11.30**
ความรุนแรงน้อย	23.5	76.5			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)** มีนัยสำคัญทางสถิติสูง ($p < 0.01$)

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรคกับภาวะซีมีเศร่า ในผู้ป่วยเด็ก พบว่า ระยะเวลาการเกิดโรค, ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา, จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความรุนแรงของโรค พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านตัวผู้ป่วยกับภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วย
เด็กโรคหืด

ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย	ภาวะซึมเศร้า		n	df	χ^2
	มีภาวะ ซึมเศร้า	ไม่มีภาวะ ซึมเศร้า			
เพศ					
ชาย	37.5	62.5	115	1	0.34
หญิง	30.2	69.8			
อายุ					
10 ปี	42.1	57.9			
11 ปี	31.3	68.8			
12 ปี	33.3	66.7	115	4	2.24
13 ปี	21.4	78.6			
14-15 ปี	37.5	62.5			
ระดับการศึกษา					
ประถมต้น	40.0	60.0			
ประถมปลาย	35.8	64.2	115	2	1.38
มัธยมต้น	25.9	74.1			
ผลการเรียนที่ผ่านมา					
ดีมาก (เกรดเฉลี่ย 4)	20.0	80.0			
ดี (เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป)	30.9	69.1			
ปานกลาง (เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป)	40.5	59.5	115	3	5.05
อ่อน (เกรดเฉลี่ย 1 ขึ้นไป)	62.5	37.5			

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัจจัยด้านโรค	ภาวะซึมเศร้า		n	df	χ^2
	มีภาวะ ซึมเศร้า	ไม่มีภาวะ ซึมเศร้า			
ความรู้สึกเห็นคุณค่า ในตนเอง					
ต่ำ	75.0	25.0	115	2	41.72**
ปานกลาง	27.5	72.5			
สูง	5.1	94.9			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)** มีนัยสำคัญทางสถิติสูง ($p < 0.01$)

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านตัวผู้ป่วยกับภาวะซึมเศร้า พบว่า เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ผลการเรียนที่ผ่านมา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่ามีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านครอบครัว กับภาวะซึมเศร้าใน
ผู้ป่วยเด็กโรคหืด

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะซึมเศร้า		n	df	x ²
	มีภาวะ ซึมเศร้า	ไม่มีภาวะ ซึมเศร้า			
สถานภาพสมรสของ ผู้ปกครอง					
คู่	33.0	67.0	115	1	0.10
หย่า, แยก, โสด	55.6	44.4			
การศึกษาของผู้ปกครอง					
ไม่ได้รับการศึกษา	100.0	0			
ประถมต้น	35.4	64.6			
ประถมปลาย	37.5	62.5			
มัธยมต้น	55.6	44.4	115	7	15.26*
มัธยมปลาย	66.7	33.3			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	25.0	75.0			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	5.9	94.1			
สูงกว่าปริญญาตรี	20.0	80.0			
เจตคติของผู้ปกครองแบบ ปฏิเสธ					
เจตคติถูกต้อง	33.6	66.4			
เจตคติปานกลาง	60.0	40.0	115	1	0.53
เจตคติไม่ถูกต้อง	0	0			

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะซึมเศร้า		n	df	χ^2
	มีภาวะ ซึมเศร้า	ไม่มีภาวะ ซึมเศร้า			
เจตคติของผู้ปกครองแบบ ปกป้องมากเกินไป					
เจตคติถูกต้อง	20.0	80.0			
เจตคติปานกลาง	0	0	115	1	0.46
เจตคติไม่ถูกต้อง	36.2	63.8			
ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ปกครอง					
ทะเลาะกันบ่อยครั้ง	55.6	44.4			
ทะเลาะกันบางครั้ง	31.0	69.0	109	2	3.21
ทะเลาะกันนาน ๆ ครั้ง	22.7	77.3			
ไม่เคยทะเลาะกัน	42.1	57.9			
วิธีการแก้ปัญหา					
พูดคุยปรึกษากัน	31.0	69.0	109	1	0.39
ต่างคนต่างตัดสินใจ	40.9	59.1			
ความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิก					
ดี	33.7	66.3	98	1	0.00
ไม่ดี	33.3	66.7			

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านครอบครัว	ภาวะซึมเศร้า		n	df	χ^2
	มีภาวะ ซึมเศร้า	ไม่มีภาวะ ซึมเศร้า			
เศรษฐฐานะ					
รายได้ครอบครัว					
บาท/เดือน					
0-2,000	33.3	66.7			
2,001-6,000	45.0	55.0	115	2	2.84
6,001 ขึ้นไป	29.17	70.83			
ปัญหาเศรษฐกิจ					
ไม่มี	31.3	68.8	115	1	2.32
มี	52.6	47.4			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)** มีนัยสำคัญทางสถิติสูง ($p < 0.01$)

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านครอบครัวกับภาวะซึมเศร้า ในผู้ป่วยเด็กโรคหืด พบว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง, เจตคติของผู้ปกครองแบบปฏิเสธและแบบปกป้องมากเกินไป ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง, วิธีการแก้ปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เศรษฐฐานะในเรื่องรายได้ครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมกับภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด

ปัจจัยด้านสังคม	ภาวะซึมเศร้า		n	df	x ²
	มีภาวะซึมเศร้า	ไม่มีภาวะซึมเศร้า			
การยอมรับของเพื่อน					
ยอมรับ	34.2	65.8	114	1	0.30
ไม่ยอมรับ	66.7	33.3			
การยอมรับของครู					
ยอมรับ	33.3	66.7	114	1	3.15
ไม่ยอมรับ	100	0			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติสูง ($p < 0.01$)

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมกับภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเด็กโรคหืด พบว่า การยอมรับของเพื่อน การยอมรับของครู ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุของภาวะซึมเศร้ากับตัวแปรทั้งหมด

ปัจจัย	B	SE B	Beta	T	Sig T
ปัจจัยด้านโรค					
ระยะเวลาการเกิดโรค	.4013	.2373	.2294	1.691	.0952
ระยะเวลาการเข้ารับการรักษา	-.3445	.2530	-.1850	-1.362	.1776
จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน	-.0896	.1346	-.0580	-.665	-.5080
ความรุนแรงของโรค	2.2287	.8072	.2511	2.760	.0073**
ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย					
อายุ	-.8975	.6093	-.2401	-1.473	.1452
เพศ	.7321	.9744	.6704	.751	.4549
ระดับการศึกษา	1.0162	1.2026	.1384	.845	.4009
ผลการเรียนที่ผ่านมา	.6350	.6940	.0925	.915	.3634
ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	-.5298	.0824	-.5687	-6.431	.0000**
ปัจจัยด้านครอบครัว					
สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง	3.4743	3.1943	.0958	1.088	.2804
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.1330	.3467	.0526	.384	.7024

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัจจัย	B	SE B	Beta	T	Sig T
เจตคติแบบปฏิเสธ	.0190	.0770	.0236	.247	.8054
เจตคติแบบปกป้อง					
มากเกินไป	-.1396	.1488	-.0911	-.938	.3514
ความสัมพันธ์					
ระหว่างผู้ปกครอง	-.1461	.1886	-.0688	-.775	.4411
วิธีการแก้ปัญหา	.9993	2.4106	.0427	.415	.6797
ความสัมพันธ์					
ระหว่างสมาชิก	-.0932	.2172	-.0447	-.429	.6693
รายได้ครอบครัว	8.7256E	8.7423E	.0134	.100	.9208
	-06	-05			
ปัญหาเศรษฐกิจ	-.2102	.1551	-.1472	-1.356	.1794
ปัจจัยด้านสังคม					
การยอมรับ					
ของเพื่อน	.7277	.6278	.1591	1.159	.2503
การยอมรับของครู	.0100	.4441	3.3833E	.023	.9821
			-03		
Constant	35.9809	8.8526		4.064	.0001
R=0.76 ; R ² =0.58 ; R ² adj=0.46 ; F=4.86 ; Sig F=.0000					

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าค่อนข้างสูง (R = 0.76) และสามารถทำนายการเกิดภาวะซึมเศร้าได้ 58% แต่จากการ

พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ (Sig T) ของภาวะซึมเศร้าในแต่ละตัวแปร พบว่ามีตัวแปรเพียงสองตัวแปรเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 คือ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและความรุนแรงของโรค ส่วนตัวแปรปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเป็น 0

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ภาวะซึมเศร้าแบบขั้นตอน กับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

ปัจจัย	B	SE B	Beta	T	Sig T
ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย ความรู้สึกเห็น คุณค่าในตนเอง	-.6187	.0734	-.6642	-8.429	.0000
Constant	30.5738	2.3772		12.861	.0000
R=0.66 ; R ² =0.44 ; R ² adj=0.44 ; F=71.046 ; Sig F=.0000					

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ซึ่งสามารถใช้ทำนายภาวะซึมเศร้าในอัตราสูง (R² = .44)

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ภาวะซึมเศร้าแบบขั้นต้นกับความ
รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และความรุนแรงของโรค

ปัจจัย	B	SE B	Beta	T	Sig T
ปัจจัยด้านตัวผู้ป่วย ความรู้สึกเห็น คุณค่าในตนเอง	-.5652	.0717	-.6068	-7.879	.0000
ปัจจัยด้านโรค ความรุนแรงของโรค	2.2149	.6835	.2495	3.240	.0017
Constant	34.5016	2.5653		13.449	.0000
R=0.71 ; R ² =0.50 ; R ² adj=0.49 ; F=44.523 ; Sig F=.0000					

จากตารางที่ 17 พบว่าความรุนแรงของโรค มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ที่ระดับ .001 เมื่อนำมาเข้าสมการกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อ
อธิบายการเกิดภาวะซึมเศร้า พบว่าปัจจัยทั้งสองสามารถทำนายการเกิดภาวะ
ซึมเศร้าได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (R² = 0.50)

ดังนั้น จึงสามารถเขียนสมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุได้ดังนี้

$$\text{Depression} = 34.50 + (-.57) \text{ Self-esteem} + 2.21 \text{ severity}$$

ซึ่งสมการดังกล่าว เป็นสมการที่ดีที่สุดที่ได้จากการวิเคราะห์ ใน
การอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองกับภาวะซึมเศร้า